

Kuluneen vuoden tilinpäätös on Suomen samoin kuin koko maailman kristillisen kirkon kohdalta surkea ja Antikristuksen tuloa enteilevä. Profeetta totesi 150 vuotta sitten: *"Kun protestanttiset kirkot ojentavat käteensä Rooman kirkon puoleen, loppu on lähellä."* YJV on tällainen lopun ajan hälytysmerkki. Uskonpuhdistuksen kallis aarre, vanhurskauttaminen yksin uskosta, oltiin valmiita uhraamaan ns. ekumenian hyväksi. Sopimuksessa todetaan nimenomaan, että kirkkojen pyrkimyksenä on **näkyvä** ykseys. Neuvottelut jatkuvat. Mutta jo ensimmäinen askel oli ratkaiseva ja paljasti, että molemmat osapuolet kielsivät Raamatun ehdottoman auktoriteetin ja uskoivat voivansa päättää pelastusopin sisällöstä kirkolliskokousten tms. päätöksillä. Ihmissana pantiin Jumalan sanan yläpuolelle. Niillä, jotka yrittävät sovittaa yhteen luterilaista ja katolista pelastusoppia, ei ole enää vain yksi totuus. Näytelmä oli iljettävä: Jumalan kalliilla, suurin uhrauksin meille lahjoitetulla pelastuksella hierottiin kauppa toisen, tuon pelastusopin kieltävän kirkon kanssa! Menettelyä puolusteltiin valheellisilla perusteluilla. Näytelmä osoitti, että luterilaisen kirkon oppi on "levällään kuin Jokisen eväät", lainatakseni tunnettua sananpartta.

Toinen surkea esitys, joka vain vahvisti YJV:stä saatua kuvaa, koski kahden tuomiokapitulin, Helsingin ja Tampereen, päätöstä **Antti Kylliäisen** ja **Olli Arolan** harhaoppisuudesta papin virassaan. Edellinen hylkäsi kirjassaan "Kaikki pääsevät taivaaseen" kaiken muun paitsi Jumalan, jälkimmäinen ainakin Kristuksen jumaluuden ja neitseestä syntymisen. Hän myös oletti Jeesuksen olleen naimisissa Maria Magdaleenan kanssa! Piispa Pihkala sentään myönsi kantelijoiden olleen oikeassa, mutta piispa Huovinen kuittasi kyynisesti 4300 ihmisen kantelun: ei aihetta toimenpiteisiin. Kumpikin vapautti papin sillä löyhällä perusteella, että he eivät olleet tahtoneet luopua luterilaisesta "traditiosta", mitä se sitten lieneekin. Pohjanoteeraus oli niin ilmeinen, että jopa maan valtalehti totesi pääkirjoitussivullaan, että kirkko näytti olevan enemmän eksyksissä kuin syytteessä oleva pappi. Ei siis ollut enää sellaista jumalallista sanan auktoriteettia, jonka rikkomisesta pappia olisi pitänyt rangaista. Kaikki on suhteellista, asian voi sanoa noin tai näin!

Uskova kansa on katsellut tätä näytelmää - saippuaoopperaa, totesi äskettäin TT Timo Laato Herännäislehdessä - äimänkäkenä. Varsinkin nyt, kun Helsingin piispan on täytynyt käydä Roomassa kerjäämässä, että paavi suvaitsi allekirjoittaa YJV:n, mutta Rooma on siitä kieltäytynyt vaatien lisäsopimusta! Sinisilmäiset suomalaiset neuvottelijat eivät näytä vielääkään ymmärtävän, vaikka heitä monelta taholta varoitettiin, että Rooma ei koskaan muuta mitään oppiaan ja että kysymyksessä on Rooman taholta valtapoliittinen ei opillinen agenda. Kirkolle on pahinta, että se joutuu naurun alaiseksi maailman taholta.

Synkretismi, uskojen ja uskontojen sekoitus, on aina ollut roomalaiskatoliselle kirkolle ominaista. Se perustuu tämän kirkon oppiin Jumalan luonnollisesta ilmoituksesta.

Nykyisen teologian sairaus on tämä: pelätään erota ja erottaa, tuomita ja tulla tuomituksi. Rajoja laajennetaan, kunnes ne häviävät kokonaan. Järjestä ("selitys", "tulkinta") tulee ilmoitus. Omastatunnosta usko (fides implicita). Perimätiedosta Raamattu. Pakanuudesta kirkko. Rakkaudesta Jumala. (Rehse: Ekumenia tiellä maailmankirkkoon, s.119).

Mihin siis ollaan menossa?

Yksi modernin teologian nokkamiehiä **Walter Gerd Bauer** paljastaa sen terävästi ja loppuun saakka vietyinä seuraavasti: *"Kristinuskko lyö nimellä 'Jeesus' ihmiskunnan tulevaisuuden kuoliaaksi: tämä on totuus! Kristinuskko tappaa jumaluuden Jumalan nimellä! Siksi tätä nimeä ei pidä tästä lähtien enää mainita, vaan se täytyy ilmaista muuten! Jumala tarvitsee uuden nimen, jotta hän voi jälleen olla Jumala; hän tulee sen saamaan, koska hän tahtoo jälleen olla Jumalana meidän keskuudessamme, jotta voisimme tunnustaa hänet kaikkien ihmisten yhdeksi Jumalaksi. Hän asettaa meille vain yhden vaatimuksen ja yhden lain: meidän kaikkien tulee olla veljiä, yhden ihmiskuntaperheen veljiä. Tämä perhe muodostuu useista kansoista. Kaikelle maan päällä olevalle annetaan uudet suhteet, ihminen pääsee arvoonsa, ja 'ihminen': se on oleva Jumalan uusi nimi!"*

Eikö näissä lauseissa 'pedon luku' ilmaise itsensä (Ilm.13 ja Ilm.17)? 666: ihmisyiden täyteys, ihmisen jumalallistaminen.

Tästä on kysymys. Tarkatkaa Marian nousemista Rooman kirkon dogmeissa ihmisestä jumalaksi: yliluonnollinen syntyminen, ikuinen neitsyys ja synnittömyys (1854) ja lopuksi korottaminen taivaan kuningattareksi ja

Jeesuksen kanssahallitsijattareksi kirkkaudessa (1950). Maria on kirkon mutta myös jokaisen uskovan symboli, esikuva, kirkon katekismuksen mukaan. Mutta vieläkin pahempaa: hän pimentää Jeesuksen ja Jumalan pelastustyön Kristuksessa, hän asettuu Jeesuksen sijaan armojen välittäjättärenä. Neljä ja puoli miljoonaa Amerikan katolilaista on äskettäin vaatinut paavilta dogmia siitä, että Maria on Jeesuksen kanssalunastajatar (coremptorix). On enää pieni askel siihen, että ihmisestä on tehty täydellinen Jumala ja Pelastaja: 666. Epäjumalatar! Emmekö kavahda? Rooman katekismus £ 460! Ei, Marian patsaita valmistellaan jo vietäviksi Suomenkin kirkkoihin. Eukaristian hyväksyminen merkitsisi Jeesuksen ristintyön hylkäämistä. Maria, juhlalliset seremoniat, eukaristia, jossa Jeesus papin vallalla uhrataan uudelleen ja uudelleen ja viini ja leipä muuttuvat todellisesti Jeesuksen ruumiiksi ja vereksi, jota palvotaan jumalana! Siinäkö tulevaisuuden jumalanpalvelus?

Mutta myös protestanttisella puolella tapahtuu nyt Jeesuksen riisumista jumaluudesta ja Vapahtajan asemastaan. Hänestä tehdään pelkkä ihminen! Koska viitekehykset jäävät paikoilleen, kansa palvelee tietämättään teologien muovailemaa Jeesus-ihmistä Jumalana.

Jos ihmisestä tehdään ihmisen toivo, ja jos ekumeenisesti suuntautuneet kirkot tunnustavat tällaiset maailmanyhteysohjelmat, nämä kirkot ovat menettäneet oikeutensa olla Jeesuksen Kristuksen kirkkoja. Ne eivät silloin enää kuuntele tätä Herraa eivätkä ota todesta hänen sanaansa ja ilmoitustaan, että hän on voittajana tuleva tuomitsemaan koko maailman. Tällainen Kristuksen sijalle asetettu ihmisyyys on nykyaikainen antikristillinen luomus, jota koko maailma tulee kunnioittamaan.

Jos maailmanlaajuinen yhteys halutaan toteuttaa ilman pelastavaa sanomaa Jeesuksesta Kristuksesta, ilman kääntymystä ja sydämen uudistusta Pyhän Hengen voimasta, vain rauhan ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden merkeissä, se saa osakseen Jumalan tuomion. Historiallisesta "Baabelin tornin rakentamisesta" on tuleva aavistamaton inferno: "Kukistunut, kukistunut on Babylon!"

Paavo Hiltunen
hovioikeudenneuvos
Helsinki
Valoa ristiltä 1/1999

